

445. Bromsta, Odensala sn.

Pl. 71, 72, 75.

Litteratur: B 171, L 556, D 2:220. Ransakningarna 1667—84; J. Hadorph, Resejournal 1682; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 144; UFT h. 2 (1872), s. 47; E. Brate, Skansens runstenar (i: Meddelanden från Nordiska Museet 1897), s. 5; Svenska Dagbladet ^{15/10} 1925; Handlingar år 1925 i ATA.

Äldre avbildningar: J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i: Peringskiölds Monumenta och B 171); Dybeck a. a.; M. Stenberger och R. Fernqvist foto 1925 (ATA).

Runstenen står i södra kanten av en liten ouppodlad stenkulle i åkern S om Bromsta gård, omkring 200 m. SV om manbyggnaden, 17 m. V om U 444. Den restes här, säkerligen på sin ursprungliga plats, år 1925. Den ristade sidan är vänd mot S.

Äldre uppgifter om stenen se ovan U 444.

Ljusgrå granit. Stenens höjd i sin helhet 2,60 m., över nuvarande markytan 2,15 m., bredd nedtill 0,70 m., på mitten 0,85 m. Ytan är ganska skrovlig och ojämn. På h. sidan är ett mindre stycke avslaget, varigenom ett par runor ha gått förlorade. Det saknas redan på träsnittet i B 171. Ristningen är tämligen djup och tydlig. Den är väl bibehållen. På h. kantsidan finnes ett kors ristat, liknande det på framsidan:

Inskrift:

× **kylfinkr** × **lit** × **raisa stāin at** × **nisbiarn** × **fapur si - - uk** × **kilauk at bonta sin**
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

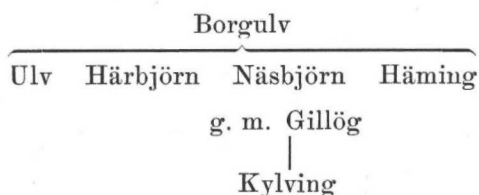
Kylfingr let raisa stāin at Næsbiorn, faður sinn, ok Gillaug at bonda sinn.

»Kylving lät resa stenen efter Näsbyörn, sin fader, och Gillög efter sin man.»

Till läsningen: Icke stungna äro 1, 7, 43, 48 **k**, 10, 25 **i**. 2 **y** har en tydlig prick. Något sk kan icke spåras efter 16 **a**, 21 **n**, 36 **r**, 48 **k**, 50 **t**, 55 **a** och 58 **n**. Avståndet mellan runorna är rätt ojämnt; på h. sidan stå de tätare än på den vänstra. — Hadorph och Leitz: 2 **u**. — Dybeck: 2 **y**.

Om namnet *Kylfingr* se Sö 318. Brate förmodar, att *Kylfingr* på U 445 avser samme person som på U 320 och U 419, »då avståndet är så obetydligt och namnet sällsynt». — Om kvinnonamnet *Gillaug* se Sö 205.

Den Näsbyörn, över vilken U 445 är rest, är utan tvivel samme man, som tillsammans med sina bröder på samma plats har rest en minnesvård (U 444) över sin fader Borgulv. Genom de båda inskrifterna lära vi känna en släkt i Bromsta på 1000-talet med följande medlenmar:

Det måste sålunda ligga en viss tid, sannolikt ett par tiotal år, mellan den äldre runstenen (U 444) och den yngre (U 445). U 444 visar i sitt mönster stor likhet med Ingvar-stenarna i södra Uppland (se t. ex. U 439). U 445 har en komposition, som återfinnes på ett flertal runstenar i södra Uppland. Det bör emellertid framhållas, att olikheterna mellan de båda Bromsta-stenarna ingalunda äro så stora, att de icke skulle kunna vara utförda av samme ristare. De äro båda i hög grad typiska, enkla och vackra exempel på runstenskonsten under dess blomstringsperiod.